

DECIZIA nr. 287/ 16.04.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
catre **X**,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/20.01.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti cu adresa nr. X/20.01.2015, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/20.01.2015, cu privire la contestatia formulata de catre X, CUI X, cu sediul social in Bucuresti, X, nr. X, etaj X, biroul X, sector 1, prin Societatea Civila de Avocati Voicu & Filipescu cu sediul in Str. X, nr. X, etaj X, sector 1, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de 23.12.2014, inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti-Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii sub nr. X/30.12.2014, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. **X/24.11.2014**, comunicata sub semnatura la **26.11.2014**, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de **X lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de X.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, X solicita anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/24.11.2014 in suma totala de **X lei** si reglarea fisei sintetice pe platitor a societatii.

Contestatarul sustine ca modul de calcul al obligatiilor fiscale accesorii este eronat pentru urmatoarele motive :

1. Organul fiscal nu a luat in calcul deciziile privind compensarea obligatiilor fiscale ale societatii conform art. 160 Cod Procedura Fiscala.

2. Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii a inregistrat cu intarziere, respectiv la o data incorecta, urmatoarele Decizii privind compensarea obligatiilor fiscale ale societatii:

- Decizia de compensare nr. X/18.07.2014 pentru suma de X lei, suma pentru care s-a depus cererea de compensare nr. X/14.04.2014;

- Decizia de compensare nr. X/21.01.2014 pentru suma de X lei, suma pentru care s-a depus cererea de compensare nr. X/30.07.2012;

- Decizia de compensare nr. X/21.01.2014 pentru suma de X lei, suma pentru care s-a depus cererea de compensare nr. X/30.07.2012;

- Decizia de compensare nr. X/21.01.2014 pentru suma de X lei, suma pentru s-a depus cererea de compensare nr. X/30.07.2012;

- Decizia de compensare nr. X/21.01.2014 pentru suma de X lei, suma pentru care s-a depus cererea de compensare nr. X/30.07.2012.

3. Organul fiscal nu a luat in calcul infiintarea popririlor asupra disponibilitatilor banesti ale societatii in cuantum de X lei, conform art. 129 Cod Procedura Fiscala.

II. Prin decizia nr. X/24.11.2014 referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele de impunere ale Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti au stabilit in sarcina X accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de X lei reprezentand:

- X lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- X lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- X lei – accesorii aferente impozitului pe dividende persoane fizice;
- X lei – accesorii aferente varsamintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neincadrate;

- X lei – accesorii aferente taxei pe valoare adaugata;
- X lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator;

- X lei – accesorii aferente contributiei individuale de asigurari sociale retinute de la asigurati;

- X lei – accesorii aferente contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator;

- X lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator;

- X lei – accesorii aferente contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati;

- X lei – accesorii aferente contributiei angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creantelor sociale;

- X lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;

- X lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati;

- X lei – accesorii aferente contributiilor pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice sau fizice;

- X lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator pentru persoanele care se afla in concediu medical pentru incapacitate de munca, urmare a unui accident de munca sau boala profesionala suportata din FAAMPB, conform Legii nr. 95/2006, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesorii instituite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/24.11.2014 in conditiile in care debitele declarate de societate au fost

stînse prin plati parțiale, prin popriri asupra disponibilitatilor banesti si prin compensarea cu TVA cu optiune de rambursare, necontestate de aceasta pe de-o parte, iar pe de alta parte Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii a revizuit situatia fiscala prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. X/26.03.2015.

In fapt, prin decizia nr. X/24.11.2014 referitoare la obligatiile de plata accesorii Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii a stabilit in sarcina X. obligatii fiscale accesorii in suma de X lei, calculate pentru perioada 25.02.2012 – 20.11.2014, aferente impozitelor, taxelor, contributiilor sociale si altor venituri ale bugetului general consolidat individualizate prin declaratiile depuse de societate in perioada iulie 2012 – noiembrie 2014.

Din analiza dosarului cauzei rezulta ca sumele datorate de catre societate au fost evidentiata in Anexa la Decizia de impunere nr. X/24.11.2014, avand la baza documentele prin care s-a individualizat suma de plata si anume declaratiile (112, 100, 101) astfel accesoriile calculate fiind in suma de X lei.

La data de 28.07.2012, X a depus declaratia D112 rectificativa referitoare la obligatiile de plata a contributiilor sociale, a impozitului pe venit si evidenta nominala a persoanele asigurate, inregistrata sub nr. X/2012, pentru luna aprilie 2012 cu sume ce suplimenteaza obligatiile fiscale initiale.

Totodata pentru societatea X organele fiscale au emis adrese de instiintare privind infiintarea popririlor asupra disponibilitatilor banesti datorita faptului ca nu si-a achitat obligatiile fiscale la data scadentei astfel dupa infiintarea popririi asupra bunurilor convenite debitorilor, sumele au stins in ordinea vechimii prevazuta de Codul de procedura fiscala, obligatiile de plata.

Societatea a inregistrat deconturi cu suma negativa de taxa pe valoare adaugata cu optiune de rambursare dupa cum urmeaza:

- pentru anul 2012 societatea a inregistrat deconturi cu suma negativa de taxa pe valoare adaugata cu optiune de rambursare pentru lunile X si X;
- pentru anul 2013 societatea a inregistrat deconturi cu suma negativa de taxa pe valoare adaugata cu optiune de rambursare pentru lunile X, X, X, X, X si X;
- pentru anul 2014 societatea a inregistrat deconturi cu suma negativa de taxa pe valoare adaugata cu optiune de rambursare pentru lunile X, X si X.

Drept urmare, pentru deconturile cu suma negativa de taxa pe valoare adaugata cu optiune de rambursare inregistrate de contribuabila, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii emite deciziile privind compensarea obligatiilor fiscale.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca organul fiscal, in conformitate cu prevederile OG nr. 92/2003, a procedat la corectarea evidentei fiscale si la stingerea in parte a obligatiilor fiscale accesorii cu respectarea prevederilor art. 115, art. 119 si art. 120 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, tinand cont de scadenta obligatiilor fiscale principale, de deciziile privind compensarea obligatiilor fiscale si de infiintarea popririlor asupra disponibilitatilor banesti ale societatii.

În urma procedurii de "simulare" Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a recalculat accesoriile aferente obligațiilor fiscale fiind emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidentei fiscale nr. X/26.03.2015 prin care se anulează dobanzi în suma de X lei și penalități de întârziere în suma de X lei din suma totală de X lei calculate inițial prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/24.11.2014.

In drept, potrivit art.22, art.85, art.110, art. 111, art.115, art. 116, art. 119, art. 120, art. 120¹ și art.122 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

"Art. 22 - Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

[...]

c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii;"

"Art. 85 - (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri."

"Art. 110 - (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

b) declarația fiscală;

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;

[...]"

"Art. 111 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează."

"Art. 115 - (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

[...]

b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹).

[...]

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.”

„(3²) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul obligațiilor fiscale de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, precum și a amenzilor de orice fel, **se stinge cu prioritate obligația fiscală** sau amenda pe care o alege contribuabilul. (Se aplică începând cu data de 1 noiembrie 2012).”

„Art. 116 – (4) **Daca legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele exista deodata, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.**

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

a) la data scadenței, potrivit art. 111;

b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii;

c) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adăugată, după caz, depuse potrivit Codului fiscal;

d) la data comunicării deciziei, pentru obligațiile fiscale principale, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite de organele competente prin decizie;

e) la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil;

f) la data comunicării actului de individualizare a sumei, pentru obligațiile de plată de la buget;

g) la data primirii, în condițiile legii, de către organul fiscal a titlurilor executorii emise de alte instituții, în vederea executării silite;

h) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru sumele de restituit conform art. 117.”

„Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, **se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.**”

„Art. 120 - (2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, **dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.**

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.(...)

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

„Art. 120¹ - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

„Art. 122 - Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării

În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere sau majorările de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 116 alin. (4).”

Ulterior, începând cu data de 01.07.2013 au intrat în vigoare prevederile O.U.G. nr. 50/2013, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 120¹. – (2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

Începând cu data de 1 martie 2014 au intrat în vigoare prevederile OUG nr. 8/2014, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 120. – (7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

“Art. 120¹. – (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că **declaratiile depuse de contribuabil reprezintă titluri de creanță prin care se stabilesc și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale**, motiv pentru care, organul fiscal are **obligația de a le înregistra în baza sa de date în ordinea depunerii**, iar plățile efectuate în contul obligațiilor fiscale sting obligațiile așa cum au fost înscrise în declarații și depuse la organul fiscal, în ordinea vechimii.

Totodată, un contribuabil are obligația de a plăti distinct, la termenele legale, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, în speta obligațiile fiscale, stabilite și individualizate prin declarațiile depuse. Pentru plata cu întârziere a

obligatiilor fiscale inregistrate in evidenta fiscala, organul fiscal calculeaza obligatii fiscale accesorii de la data scadentei pana la data stingerii.

In ceea ce priveste modalitatea de stingere a obligatiilor fiscale, aceasta se efectueaza cu respectarea prevederilor Codului de procedura fiscala, coroborate cu dispozitiile OPANAF nr. 138/2012 privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.314/2007 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia. Astfel, potrivit dispozițiilor OPANAF nr. 138/2012 :

„5. Cu excepțiile prevăzute la pct. 16-25, sumele plătite pentru bugetul de stat în contul unic, precum și sumele distribuite pe bugete potrivit pct. 4 se distribuie apoi în cadrul fiecărui buget sau fond, de către organul fiscal competent, în ordinea prevăzută la art. 114 alin. (2³) din Codul de procedură fiscală, după cum urmează:

a) impozitele și contribuțiile cu reținere la sursă;

b) celelalte obligații fiscale principale;

c) obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor prevăzute la lit. a) și b).

6. În cazul în care suma achitată nu acoperă toate obligațiile fiscale datorate uneia dintre categoriile prevăzute la pct. 5 lit. a), b) sau c), distribuirea se face, în cadrul categoriei respective, proporțional cu obligațiile datorate.

7. După efectuarea distribuirii, organul fiscal competent efectuează stingerea obligațiilor fiscale ale contribuabilului potrivit prevederilor art. 115 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală și înștiințează contribuabilul, cu cel puțin 5 zile înainte de următorul termen de plată a obligațiilor fiscale, despre modul în care s-a efectuat stingerea.

8. În situația în care, după efectuarea operațiunilor de distribuire și de stingere, în conturile unice prevăzute la pct. 2 și 3 mai rămân sume nedistribuite, se procedează astfel:

a) în cazul în care suma rămasă nedistribuită a fost plătită în contul unic 20.47.01.01 "Venituri ale bugetului de stat - sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire", la sfârșitul lunii, diferența rămâne înregistrată în acest cont;

b) în cazul în care suma rămasă nedistribuită a fost plătită în contul unic de disponibil 55.02 "Disponibil al bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, în curs de distribuire", aceasta se distribuie de organul fiscal competent, în ultima zi lucrătoare a lunii, în contul 22.47.03.02 "Venituri ale bugetului asigurărilor sociale de stat - contribuții către bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj și bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate încasate în contul unic, în curs de distribuire".

„9. Distribuirea sumelor înregistrate potrivit prevederilor pct. 4 și 5 se efectuează la data înregistrării de obligații fiscale față de bugetele respective, potrivit regulilor de distribuire a sumelor plătite în conturile unice stabilite prin prezenta metodologie, cu excepția situației prevăzute la pct. 8 lit. b). „

Referitor la distribuirea sumelor platite in contul unic de catre debitorii care se afla in executare silita si stingerea obligatiilor fiscale datorate de catre acestia se precizeaza urmatoarele:

“26. În cazul în care contribuabilul a efectuat plata în contul unic după data la care, potrivit legii, a fost comunicată somația, organul fiscal competent procedează la distribuirea sumelor plătite și stingerea creanțelor fiscale potrivit prevederilor cap. I.

27. Dispozițiile pct. 26 se aplică în mod corespunzător și în cazul operării compensării potrivit art. 116 din Codul de procedură fiscală.

28. În cazul înființării popririi asupra sumelor ce se cuvin debitorilor, terții popriți și instituțiile bancare virează aceste sume în contul de disponibil 50.67.02 "Disponibil din sume încasate din înființarea popririi (bancă/terț) asupra sumelor ce se cuvin debitorilor", deschis pe codul de identificare fiscală a debitorului, indicat în adresa de înființare a popririi de către organul fiscal competent.

29. Sumele încasate în contul prevăzut la pct. 28 se distribuie în ordinea vechimii popririlor, respectiv a titlurilor executorii care au stat la baza acestora. În cadrul titlului executoriu se sting mai întâi creanțele fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi creanțele fiscale accesorii, în ordinea vechimii.

30. În cazul în care după efectuarea distribuirii potrivit pct. 29 mai rămân sume încasate în contul prevăzut la pct. 28, acestea se restituie din oficiu în termen de 5 zile lucrătoare de la data încasării.

31. În situația în care debitorul înregistrează și alte obligații fiscale restante, altele decât cele pentru care s-a dispus înființarea popririi/popririlor, acestea se sting prin compensare cu sumele rămase nedistribuite din contul prevăzut la pct. 29, cu încadrarea în termenul menționat la pct. 30, dispozițiile art. 114 și 115 din Codul de procedură fiscală aplicându-se în mod corespunzător. “

Potrivit dispozițiilor legale sus invocate organul fiscal efectuează distribuirea într-o anumită ordine care în esență este obligația de plată principală în ordinea vechimii și apoi obligațiile de plată accesorii mai mult după efectuarea distribuirii organul fiscal instiintează contribuabilul cu privire la modul în care a fost efectuată distribuirea.

Din documentele existente la dosarul în cauză și din analiza fișei sintetice rezulta următoarele:

- la data de 23.05.2012 societatea a declarat eronat obligații fiscale în suma totală de X lei, prin declarația D112 referitoare la obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, a impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate nr. X pentru luna X 2012, iar prin declarația rectificativă nr. X/28.07.2012 declara obligații fiscale majorate în suma de X lei;

- prin decizia de impunere nr.3X/03.04.2013 a fost scăzut debitul înregistrat eronat prin declarația nr. X/23.05.2012.

- prin decizia de impunere nr.X/12.08.2013 organul fiscal a reglat fișa sintetică pe platitor a societății diminuând obligațiile fiscale accesorii calculate eronat;

- societatea a efectuat plăți parțiale în contul obligațiilor fiscale nerespectând întotdeauna data scadenței;

- obligațiile de plată au fost stinse prin compensare, în baza deciziilor de compensare, precum și prin înființarea popririlor.

Sustinerea contetatarei cu privire la faptul ca organul fiscal nu a luat in calcul deciziile privind compensarea obligatiilor fiscale ale societatii mentionate in anexa nr.1 este intemeiata pentru o parte din deciziile de compensare, organele fiscale procedand la emiterea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale in urma corectiilor evidentei fiscale nr. X/26.03.2015, prin care au fost anulate accesoriile stabilite initial in suma de **X lei**.

Astfel, devin incidente si dispozitiile art.206 alin.(2) din Codul de procedura fiscala care prevad: „**art.206 -(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal**”, urmand ca pentru suma de **X lei sa fie respinsa contestatia societatii ca fiind ramasa fara obiect.**

Prin deciziile privind compensarea obligatiilor fiscale nr. X/18.07.2014, nr. X/04.06.2014, nr. X/21.01.2014, nr. X/21.01.2014, nr. X/21.01.2014, mentionate in anexa nr.2. emise de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii au fost compensate sumele platite in plus de societate in contul de T.V.A. cu obligatii fiscale datorate si inregistrate in evidenta analitica pe platitor a societatii, la date precizate in aceste decizii de compensare.

Spre exemplu prin decizia de compensare nr.X/18.07.2014 a fost stinsa la 13.06.2014, partial obligatia de plata reprezentand impozitul pe profit.

La calculul accesoriilor s-a avut in vedere decizia de compensare nr. X/18.07.2014, precum si data de 13.06.2014.

Societatea avea posibilitatea, conform art. 207-209 din Codul de procedura fiscala, sa depuna contestatie in termen de 30 zile de la data comunicarii **deciziilor privind compensarea obligatiilor fiscale insa aceasta nu au fost contestate de contribuabila.**

Din fisa sintetica totala (cod 9905 fisa) rezulta ca organele fiscale au emis popriri asupra disponibilitatilor banesti ale societatii in suma totala de X lei in perioada 17.10.2013 – 13.11.2013.

In ceea ce priveste platile efectuate de societate in urma primirii somatiilor si a titlurilor executorii efectuate in contul disponibil al bugetului de stat incasate in contul unic, in curs de distributie si fata de prevederile legale invocate se retine faptul ca organul fiscal competent distribuie sumele distinct pe fiecare buget sau fond, dupa caz, proportional cu obligatiile datorate, iar in cazul in care suma achitata nu acopera obligatiile fiscale datorate, distribuirea se face mai intai pentru impozitele si contributiile cu retinere la sursa si apoi pentru celelalte obligatii fiscale, proportional cu obligatiile datorate.

Ca exemplu:

Titlul executoriu nr. X/05.09.2013

-Obligatia fiscala aferenta impozitului pe veniturile din salarii instituita prin declaratia nr. X/26.08.2013 cu scadenta in 25.08.2013, in suma de X lei, a fost achitata prin plata in suma de X lei din data de 12.09.2013 (organul fiscal a calculat in mod corect dobanzi si penalitati pentru 17 zile de intarziere) si suma

poprita de X lei din data de 30.09.2013 (organul fiscal a calculat in mod corect dobanzi si penalitati pentru suma restanta in cuantum de X lei pentru 18 zile de intarziere).

Avand in vedere cele mai sus prezentate, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei nici motivarea societatii ca organele fiscale nu au tinut cont de infiintarea popririlor asupra disponibilitatilor banesti ale societatii.

In speta sunt incidente si dispozitiile art.213 din Codul de procedura fiscala, republicata, care prevad:

"(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii."

Fata de cele prezentate rezulta ca suma de **X lei** reprezentand accesorii aferente obligatiilor fiscale sunt corect si legal datorate, urmand sa fie respinsa in parte contestatia formulata impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/24.11.2014 ca neintemeiata pentru aceasta suma.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul OPANAF nr. 138/2012 privind modificarea anexei la Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 1.314/2007 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor platite de contribuabili in contul unic si de stingere a obligatiilor fiscale inregistrate de catre acestia, art. 22, art.85, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 206 si art. 213 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, pct. 9.5 si pct. 11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014, se:

DECIDE

1. Respingerea in parte ca neintemeiata a contestatiei formulata de X impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/24.11.2014, prin care s-au stabilit in sarcina accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de **X lei**.

2. Respingerea ca fiind ramasa fara obiect a contestatiei formulata de X in ceea ce priveste accesoriiile aferente obligatiilor fiscale in suma de **X lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/24.11.2014, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii, intrucat aceasta a fost revizuita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. X/26.03.2015.

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.